

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **G. O.**, zastoupený Mgr. Filipem Schmidtem, advokátem se sídlem Ověnecká 78/33, Praha 7 – Bubeneč, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2017, č. j. OAM-238/LE-LE05-P22-2014, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 7. 2018, č. j. 4 Az 51/2017 – 55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátu mgr. Filipu Schmidtovi **se přizná v á** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 8 228 Kč. Tato částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení žalobce nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2017. Tímto rozhodnutím nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana podle § 12, §13, §14, §14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Při posouzení věci vycházel soud z následujícího skutkového stavu. Žalobce je ghanské národnosti, náboženským vyznáním křesťan, nikdy nebyl členem žádné politické strany ani organizace, je svobodný, matka zemřela, otce nezná. Kromě hepatitidy typu B nemá žádné zdravotní potíže. Má středoškolské vzdělání a odborné předpoklady k povolání v oboru účetnictví, ve Velké Británii, kde se nějakou dobu zdržoval, však pracoval jako člen ochranky. V roce 2008 byl žalobce v této zemi stíhán za padělání dokladů a odsouzen k trestu devíti měsíců odnětí svobody a k vyhoštění. O udělení

mezinárodní ochrany žádal v roce 2009 ještě ve velké Británii, avšak neúspěšně a byl poté deportován do Ghany. Následně o totéž žádal v roce 2014 ve Švédsku, byl však předán k azylovému řízení do České republiky. Svoji vlast opustil žalobce definitivně dne 3. 6. 2014, podle svého tvrzení z toho důvodu, že ztratil občanství, neměl proto zdravotní péči a navíc je bisexuál a tak se v Ghaně necítil dobře. V případě návratu do Ghany mu hrozí vězení, neboť používal falešný pas, rovněž by mohl být zbaven svobody kvůli svým sexuálním kontaktům s muži. K tomu dále uvedl, že všichni sousedé věděli o tom, že udržuje vztahy s muži i se ženami, dvakrát až třikrát mu příbuzní jeho mužských partnerů vyhrožovali a přítelkyně jednoho z partnerů mu hrozila udáním, ale nic z toho nebylo. Proto odjel na čas do Nigérie, tam je to však ještě horší než v Ghaně.

[3] Po posouzení výše uvedených skutečností a po zhodnocení listinných důkazů dokladujících situaci na poli lidských práv v Ghaně dospěl městský soud k závěru, že žalobce nesplňuje žádnou z podmínek pro udělení mezinárodní ochrany a napadené rozhodnutí žalovaného proto vyhodnotil jako zákonné.

[4] Kasační stížnost podal žalobce (dále jen stěžovatel) z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Namítal jednak nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, který se podle jeho názoru nevypořádal se všemi námitkami uvedenými v žalobě, dále dovozoval, že závěry žalovaného a také městského soudu nemají oporu v provedeném dokazování a nakonec i to, že žalovaný i městský soud nesprávně posoudili právní otázku aplikace ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu ve vztahu k nebezpečí pronásledování stěžovatele v zemi původu z důvodu jeho bisexuální orientace.

[5] Stěžovatel má za to, že jeho kasační stížnost by měla být přijata k meritornímu posouzení, neboť ve věci nebyla naplněna základní funkce správního soudnictví, a to sice ochrana subjektivních práv jednotlivce. V projednávaném případě došlo ze strany městského soudu k zásadnímu pochybení, které mohlo mít dopad do jeho hmotně právního postavení. Městský soud podle jeho názoru nerespektoval judikaturu Nejvyššího správního soudu vykládající pojem „*přiměřené pravděpodobnosti*“ a v důsledku toho nesprávně posoudil otázku nebezpečí, které stěžovateli v případě návratu do země původu hrozí. Závěrem stěžovatel navrhl, aby byly napadený rozsudek i rozhodnutí žalovaného zrušeny a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

[6] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k posouzení důvodnosti kasačních námitek, musel se zabývat otázkou přijatelnosti kasační stížnosti.

[7] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s., jestliže kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[8] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39 *„přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních*

pokračování

stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.“

[9] V projednávané věci nenalezl Nejvyšší správní soud žádnou právní otázku, k níž by považoval za nutné vyjádřit se v rámci sjednocování judikatury. Stěžovatelem uváděné „zásadní pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele“ sice také může být důvodem přijatelnosti kasační stížnosti, tento důvod je však vyhrazen jen pro zjevné excesy a natolik hrubá pochybení v postupu či v rozhodnutí krajského soudu, že jejich ignorace by vážně zasahovala do práva na spravedlivý proces. K takovým pochybením v projednávané věci evidentně nedošlo. Městský soud ve věci postupoval standardně, v rozsudku s poukazem na provedené důkazy srozumitelně vysvětlil, proč nepovažuje podanou žalobu za důvodnou a nepominul také žádnou z podstatných námitek uplatněných stěžovatelem. To, že vyhodnotil důkazy jinak, než by si stěžovatel představoval, samo o sobě žádnou vadu řízení, natož hrubou, nezpůsobuje. Nejvyšší správní soud nesdílí ani přesvědčení stěžovatele, že městský soud nerespektoval jeho dosavadní judikaturu ohledně testu „*přiměřené pravděpodobnosti*“ při zkoumání důvodnosti obav, že v zemi původu utrpí vážnou újmu. S touto otázkou se městský soud dostatečně vypořádal v bodech 17) a 18) napadeného rozsudku a Nejvyšší správní soud k jeho vývodům nemá žádné připomínky.

[10] Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že podaná kasační stížnost svým významem nepřesahuje podstatně vlastní zájmy stěžovatele, proto ji podle výše citovaného ustanovení § 104a odst. 1 s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

[11] Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[12] Ustanovený zástupce stěžovatele advokát Mgr. Filip Schmidt učinil ve věci dva hlavní úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., za což mu náleží odměna podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) cit. vyhl. ve výši 6 200 Kč, k níž náleží i náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 cit. vyhl. ve výši 600 Kč, což celkově činí 6 800 Kč. Vzhledem k tomu, že jmenovaný advokát je plátcem DPH, navyšuje se s přihlédnutím k § 57 odst. 2 s. ř. s. uvedená částka o 21%, takže v úhrnu mu k úhradě nákladů právního zastoupení bylo přiznáno 8 228 Kč. Tato částka bude zástupci stěžovatele vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení stěžovatele nese stát (§ 60 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 50 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 12. prosince 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín

předseda senátu